

Εἰς τὸν ὑπὸ Παπαδοπούλου-Κεραμέως περιγραφόμενον ὑπ' ἀριθ. 41 μύδιμα
 τοῦ ζωγραφείου, ἔτους 1728, εὑρίσκαι ὑπὸ στοιχείον θ', φύλλ. 1-66:
 «Μηγερίου τοῦ Ἀθηνῶν ἔνδεσις τινῶν νεφθαλαίων περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν
 γράφειν». Ἀρχ. «Κεφ. πρῶτον... μέλλουσιν ὁμιλίαν γράφειν». Εἰς φύλλ. 66^α:
 «Τέλος καὶ δόξα εὐὲν ἐπιδίδει. ἀγνή Ἰωνίου καὶ». Εἰς φύλλ. 66^β:
 «Ἐν ἄλλῃ εὑρίσκαι ἄνω: Τέλος τοῦ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν ζωγραφῆν διδά-
 σκατος τρόπον, μετενεχθέντος παρὰ τῆς εὐῆς Ἰταλῶν πρὸς τὴν εὐῆς
 Ἑλλήνων φωνήν παρὰ Γεωργίου ἱερέως Ζουχδουρή, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. εὐὲν
 δὲ θεῶν χεῖρις». Εἰς φ. 67: «Τὰ τοῦ λόγου μέρη ἐριχῶς». Εἰς φ. 68^{ση}-
 μινώδεις τινές: «ἀντιμεωτέον, ὅτι ἐν τοῦ σκοποῦ λαμβάνει τὴν διαφορὰν
 καὶ προσηγορίαν ἢ ὁμιλίαν».

[Περί τῶν ἔργων τοῦ Σουγδουρῆ βλ. Κωνστ. Κ. Κούρμουρα, Ἡ θεωρία τοῦ
κηρύγματος πρὸς τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας, Ἀθήναι, 1957, σ. 45-
49].

